

**ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИЧНО-ЛІКУВАЛЬНОЇ ТАКТИКИ
ПРИ ХВОРОБІ ВІЛЛЕБРАНДА,
УСКЛАДНЕНІЙ ШЛУНКОВО-КИШКОВОЮ КРОВОТЕЧЕЮ.**

Скателова О. О., Логвинюк Г. О., Братушка В. О., Соболев Ю. І.

Науковий керівник – доц. Шевченко В. П.

Сумський державний університет,

кафедра загальної хірургії, радіаційної медицини та фтизіатрії;

Сумська обласна клінічна лікарня

До найбільш тяжких і рідкісних випадків шлунково-кишкових кровотеч (ШКК) належать гематологічні захворювання. Хвороба Віллебранда (ХВ) відноситься до спадкових геморагічних діатезів, порушення гемостазу при ній пов'язано з дефіцитом фактора Віллебранда і на відміну від гемофілії, зустрічається з однаковою частотою у чоловіків і жінок.

Мета: Вивчити особливості діагностично-лікувальної тактики при хворобі Віллебранда, ускладненій ШКК.

Матеріали та методи: За період 2012–2013 р. у хірургічному відділенні знаходилася на лікуванні одна хвора з ХВ, ускладненою ШКК. Вік хворої – 38,4 роки. Діагноз хвороби Віллебранда підтверджений клінічно, лабораторно та анамнестично.

Результати: В Сумській області на 1.03.2014р. зареєстровано 45 хворих на гемофілію, серед них у 10 (22,2%) – ХВ. Гастроудоденальна кровотеча спостерігалася у 1 особи. При екстреному ендоскопічному дослідженні у неї діагностовано ерозивний гастроудоденіт, продовжуюча кровотеча (ForrestIIA). При лабораторному дослідженні визначені зниження показників і порушення згортання крові: число еритроцитів – $1,6 \times 10^{12}$, рівень Hb – до 56 г/л, Ht – до 18 %, час тривалості кровотечі – 28 хв., час згортання крові – 15 хв. Лікування хворої відрізнялося тим, що крім стандартного лікування ШКК з метою гемостазу хворій в/в вводився імунат (VIII фактор) по 1000 М.О. 3 рази на добу протягом 5 діб. Для корекції крововтрати перелито 1600 мл. еритроцитарної маси. Завдяки проведеному лікуванню отримано стабільний гемостаз, нормалізувалися показники Hb, Ht, кількості еритроцитів. Хвора виписана у задовільному стані на 14 день після госпіталізації.

Висновки: ШКК при хворобі Віллебранда мають тяжкий перебіг і потребують для крім стандартного лікування використання специфічних антигемофільних факторів.

Актуальні питання теоретичної та практичної медицини : збірник тез доповідей II Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, м. Суми, 16-18 квітня 2014 р. / М.В. Погорелов. - Суми : СумДУ, 2014. - С. 269-270.